

Hoofdstuk 8

Zomervakantie

Wat is het toch heerlijk om de dagen af te tellen tot de grote vakantie begint. Niet dat ik niet graag naar school ga, maar iedereen vindt het toch fijn om vakantie te krijgen. Dit jaar zijn we wel iets heel bijzonders gaan doen. We zijn eens niet naar oma in Italië gegaan. Daar gaan we namelijk in het najaar nog naartoe. We zijn met het vliegtuig naar Griekenland gevlogen.

Na een hele reis met een bus, kwamen we in een dorpje dat omringd werd door bergen. We hadden een hotel dat tegen een berghelling lag. Wow, wat hadden wij een uitzicht! We keken over de blauwe zee en zagen rotsen die uitstaken boven het water. Ook zag je allemaal witte en roze huisjes in het dorpje daar beneden. Ik noemde het dorpje meteen 'Rio'. Mijn vader vroeg of ik de aapjes ook zag op de rotsen zoals in de film die we gezien hadden. Ik dacht inderdaad dat ik ze echt zag. Maar misschien is het ook wel fantasie. De volgende dag zijn we naar het strand gegaan. Omdat ik me verveel als we de hele tijd maar blijven zonnen, ben ik met pappa gaan wandelen op het strand. We kwamen in een baai terecht waar allemaal rotsen op het strand lagen. Daar kon ik dan op klimmen en er weer vanaf springen. Dat vond ik spannend en leuk. Ik speelde dat ik een aapje was in Rio. Elke dag kreeg ik een ijsje. In Griekenland hebben ze ijsjes met een leuke verrassing erin, zoals een stuiterbal of een speeltje. 's Avonds gingen we elke avond uiteten. Er was zelfs een restaurant

met mijn eigen naam. Taverne Gala stond erop. We hebben er lekker gegeten. Mijn mamma vertelde tegen de baas van de zaak dat ik ook Gala heet. Daarom kreeg ik na het eten een gratis ijsje.

Omdat er zoveel bergen zijn in Griekenland, huurden we een scooter. We reden daarop met z'n drieën. Pappa voorop, mamma achterop en ik in het midden. Thuis zou dat nooit mogen, maar in Griekenland maakt niemand daar een probleem van, zeggen mijn ouders. Zij zijn er al heel vaak geweest. Ik krijg het nog steeds benauwd als ik aan het avontuur van het fietsen in het donker terugdenk. Gelukkig is alles goed gegaan met de scooter, al vond ik het soms toch wel doodeng. Vooral als pappa een berg afreed met ons achterop. Ik hoop eigenlijk dat we nog eens naar Griekenland gaan. En dan vooral om te snorkelen. Mijn vader heeft me geleerd hoe dat moet. Je zet je duikbril op en doet de snorkel in je mond. Zo kun je ademen. Als je onder water wil duiken, blaas je gewoon uit. De snorkel wordt dan afgesloten en je krijgt geen water binnen. Zo hebben we samen tussen de rotsen zeesterren, zee-egels en allerlei gekleurde vissen gezien. Een keer zagen we een soort waterslang uit een rotsspleet komen. Daar kreeg ik helemaal rillingen van over mijn hele lijf. Toch was het snorkelen leuk. We hebben het bijna elke dag gedaan en ik noem het mijn nieuwe hobby.